

Tunadalskyrkan 160821

2 Petr 1:2-8

Vad tänker du på när du hör namnet Petrus utifrån Nya Testamentets skildringar? En man som var spontan, som ville så väl, men ibland kom alldeles fel, en man som alltid, eller åtminstone nästan alltid ställde sig upp och stod på Jesus sida, en man som misslyckades så kapitalt att han drog sig undan och gömde sig i samband med Jesu död, en man som fick full upprättelse och ett helt nytt uppdrag, en man som fick bli ledare för den första kyrkan med allt vad det innebar, men kanske främst av allt en man som älskade Jesus och ville att så många som möjligt skulle få del av allt han hade att ge.

Hans personlighet lyser också igenom i de brev som han skriver till de troende, han skriver med målande ord, han verkar vilja göra allt vad han kan för att de som läser verkligen ska förstå vad det innebär att ha en tro. Och han vet vad han pratar om eftersom han fått uppleva både nöd och nåd i sitt liv. Han fick vara med Jesus på förklaringsberget och se hans gudomliga härlighet, han fick vara med på uppståndelsmorgonen och se den tomma graven, han fick vara med på pingstdagen och se kraften i evangeliet och talet om Jesus och fick genom sina missionsresor se många komma till tro, och bilda församlingar.

Och nu vill han än en gång påminna om vad det betyder att ha en tro på Jesus, för att kunna växa till i tron men också för att kunna stå emot de som kommer med villoläror. Förutsättningen är allt vad Jesus gjort, men det handlar också om att vi som tror ska göra vad vi kan. Det är en samverkan mellan Jesus och oss. Vi kan inte lämna över allt ansvar till honom, men vi kan å andra sidan inte göra allt själva heller.

Allt som leder till liv och gudsfruktan har hans gudomliga makt skänkt oss genom kunskapen om honom som i sin härlighet och kraft har kallat oss.

Vilken utgångspunkt: ALLT som leder till liv och gudsfruktan, inte bara en del utan allt har skänkts oss. Vi kan inte göra någonting för att förtjäna det, vi kan inte arbeta oss fram till det, men får ta emot det som en gåva, som i högsta grad ska användas, inte ställas undan i ett skåp någonstans. Och att ta emot den och använda den handlar

om att bejaka det Jesus gjorde när han dog på korset, att det var för min skull, att jag får ta del av syndernas förlåtelse, och att det alltid finns nya möjligheter. Och att vi får ta till oss alla de löften som har getts oss enligt det Petrus skriver *4Han har gett oss sina stora och dyrbara löften, för att ni tack vare dem skall bli delaktiga av gudomlig natur.*

Johannes skriver i sitt evangelium. *Åt alla dem som tog emot honom gav han rätten att bli Guds barn.,* Att vara ett barn är ju att ha tillgång till allt det som finns i familjen, åtminstone om det fungerar på ett bra sätt, samtidigt som det handlar om ett ansvar för hur det förvaltas. Att bli delaktig av gudomlig natur är att få del av den "gudomliga familjens tillgångar" och då handlar det inte om att vi ska vara smågudar för egen vinning, utan att vi fått del av allt det han vill ge och att vi får ta emot det och i samverkan med honom sprida det vidare och hjälpa andra att också upptäcka nåden och friden och frälsningsglädjen. Paulus uttrycker det med andra ord: *Stå fasta och var stadigt rotade i honom, så att ni tillsammans med all de heliga förmår att fatta bredden och längden och höjden och djupet och lära känna Kristi kärlek som är väldigare än all kunskap tills hela Guds fullhet uppfyller er.*

Låt oss tänka oss att vi har ett klädstreck spänt härframme. På det finns en mängd lappar med olika ord, som uttrycker vad det är att vara ett Guds barn. Och vi har bara att ta för oss av de olika lapparna och när vi tar dem är det som att något händer med oss, det blir inte bara ett ord, utan någonting som arbetar med oss och i oss och som genom den heliga andes kraft kan ge möjligheter att förstå mer. Några exempel på vad det skulle kunna stå: Barnaskapsvishet, kärlek, frid, omsorg, glädje, tålmod, mildhet, godhet, barmhärtighet, andens gåvor och tjänster, kraft, vishet,. Ja du kan säkert hitta fler ord. En del av dem har vi erfarenhet av, annat kan vi vara lite undrande och tvekande inför, kan det gälla mig, kan det vara för mig? men som någon sade en gång: vad har vi att förlora på att pröva, det kan ju ge så många vinster.

Och därför har vi också alla Guds löften som vi får ta emot och stava på. Någon har sagt att det finns lika många löften i Bibeln som det finns dagar, jag vet inte, förmodligen är det ännu fler, men tänk vilken möjlighet att få stöd och hjälp genom hans löften. Att mitt i en situation i livet få en hälsning som känns som den är direkt riktad till

mig, trots att det från början handlar om något helt annat. *”Jag är med er alla dagar, frukta inte jag är med dig, kom till mig du som är trött och tyngd av bördor, jag vill ge dig ro; Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra, Be så ska ni få, ni ska få kraft när den heliga ande kommer över er.* Och i takt med att vi kan lita på löftena kan vi också förstå mer av Jesus och vem han är.

Och då kan vi också använda ordet kunskap som Petrus gör ett antal gånger i sin text. Kunskap är att lära sig, att förstå men också att låta det vi lärt oss få konsekvenser i vårt liv. För många år sedan var jag scoutledare och i scoutgruppen fanns en grupp invandrarbarn, jag minns inte från vilket land och vi gick igenom hur man skall göra om det hände en olycka. Och de var jätteduktiga, kunde räkna upp alla punkterna, men när vi började fråga vad betyder punkt A, vad innebär punkt B hade de ingen aning. De kunde men kunde ändå inte. Kunskap handlar inte bara om att ge alla rätta svar utan också om vad det kan innebära och betyda, och kunna använda det på olika sätt. Det handlar inte bara om att kunna bibelordet och läsa utantill, utan försöka förstå vad står det egentligen, hur ska man kunna tolka det här, vad betyder det för mig, vad kan det betyda för andra. Och det är då det kan bli så spännande med bibelordet, för det kan öppna helt nya vidder inte minst om man delar det med varandra.

I Eumeniakyrkans verksamhetsplan sägs det:

Kyrkan/församlingarna ska präglas av Guds ord – som väcker tro och förkunnar Guds nåd – och där varje ”läsare som sin egen teolog” i gemenskapen tyder, tolkar och lever Guds vilja och talar till världen.

Och då innebär det att det kan krypa nära, det kan betyda att jag utmanas i min tro, i mitt sätt att tänka, i mitt sätt att fungera, inte för att någon annan säger det, utan för att den makt och kraft som finns i bibelordet gör något med mig, och att vi tillåter varandra att upptäcka olika saker, men som förmodligen kan komplettera varandra.

Och då kommer vi till den sista delen av Petrus uppmaning. *Sök med all iver att till er tro foga styrka, till styrkan kunskap, till kunskapen självbehärskning, till självbehärskningen uthållighet, till uthålligheten gudsfruktan, till gudsfruktan broderlig omtanke och till omtanken kärlek. 8Ty om allt detta finns hos er och får växa till blir er kunskap om vår herre Jesus Kristus inte overksam utan bär frukt.*

Låt mig läsa samma verser fast i bibelöversättningen the Message version.

Börja bygga på det ni fått. Ni har den fasta övertygelsen, lägg till goda karaktärsdrag, andlig insikt, vaksam självkontroll, ihärdig uthållighet, helig vördnad, hjärtlig vänlighet och frikostig kärlek. Det ena stöttar och hjälper varandra.

Sök med all iver att.., här kommer vårt ansvar in. Vi har fått del av allt som gör det möjligt genom det Jesus gjort, han har lovat att hjälpa oss och stötta oss, men det är vi som får se till att det blir något av det. Sök med all iver, här kan vi märka spåren av Petrus intresse av och vilja att verkligen uppmana sina läsare att ta det hela på allvar. Och det är ingen trappa det handlar om, där man ska ta steg för steg, utan att allt ska få finnas med. Sen kan det vara olika betoning i olika skeden av livet men allt bör finnas där för att vi ska bära frukt. Och visst påminner Petrus ord styrka, kunskap, självbehärskning, uthållighet, gudsfruktan, broderlig omtanke, kärlek, om det som Paulus kallar andens frukter som växer fram genom att vi är en del av trädet Kristus: Kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Jesus sade: Om någon är kvar i mig och jag i honom bär han rik frukt och blir mina lärjungar. Jag har bestämt er till att gå ut i världen och bara frukt, frukt som består.

Och än en gång: det handlar inte om prestation utan om relation, och att Jesus har gjort allt som behöver göras. Han kraft och makt, hans "dynamis" som det står i grundtexten – dynamit eller auktoritet är det som gör att vi kan få leva och verka i gemenskap med honom och varandra och därigenom också få vishet och förstånd att leva så att Kristus blir känd och trodd. Vi får vara hans medarbetare och varje dag säga: Jesus här är jag, använd mig, lär mig vem du är. Och så kan vi få lita på orden i en barnsång: Gud finns över mig och under mig, framför mig och bakom mig, han omsluter mig på alla sidor och håller mig i sin hand".

AMEN